

Sygn. akt III KK 422/08

W Y R O K W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański (przewodniczący) (spraw.)

SSN Jacek Sobczak

SA del. do SN Andrzej Ryński

Protokolant Teresa Jarosławska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Dariusza Barskiego

w sprawie **J. T.**

oskarżonego z art. 286 § 1 i in. k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 10 czerwca 2009 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w O.

z dnia 3 lipca 2007 r., sygn. akt VII K [...]

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O.**

U Z A S A D N I E N I E

W kasacji Prokuratora Generalnego od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 3 lipca 2007 r., sygn. VII K [...] podniesiono zarzut rażącego naruszenia prawa procesowego, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. i art. 607e § 1 k.p.k., polegającego na skazaniu J. T. za czyny określone w art. 286 § 1 i art. 271 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. w związku z art. 12 k.k. oraz art. 271 k.k. i art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k., pomimo istnienia negatywnej przesłanki procesowej wyłączającej ściganie, gdyż przestępstwa te nie stanowiły podstawy przekazania skazanego do Polski na mocy europejskiego nakazu aresztowania i nie zaistniały okoliczności wskazane w art. 607e § 3 k.p.k., co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia określona w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.

Opierając się na tym zarzucie autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w O. do ponownego rozpoznania.

Rozpoznając kasację Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że zachodzi wewnętrzna sprzeczność pomiędzy treścią podniesionego w kasacji zarzutu, a towarzyszącym jej wnioskiem. Skutkiem stwierdzenia bezwzględnej przyczyny uchylenia orzeczenia określonej w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. może być bowiem jedynie uchylenie zaskarżonego i umorzenie postępowania, co wynika w sposób nie budzący wątpliwości z treści art. 17 § 1 k.p.k. Przesłanka procesowa, która powinna była stać w niniejszej sprawie na przeszkodzie skazaniu oskarżonego za zarzucane mu przestępstwa ma charakter usuwalny.

Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że w sprawie nie doszło do wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej w rozumieniu art. 439 § 1 k.p.k. Zasadnym natomiast okazał się zarzut rażącej obrazy art. 607 e k.p.k., co skutkuje koniecznością uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Nie ulega wątpliwości, że do skazania J. T. zaskarżonym wyrokiem doszło wbrew przepisowi art. 607e § 1 k.p.k., albowiem do Polski przekazany on został na podstawie europejskiego nakazu aresztowania wydanym w związku z innym przestępstwem. Jednocześnie nie zmaterializowała się żadna z okoliczności pozwalająca na ściganie oskarżonego za inne przestępstwa niż objęte nakazem, określona w art. 607e § 3 k.p.k.

Z oświadczenia Królestwa Szwecji złożonego podstawie art. 34 ust. 2 decyzji ramowej z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania procedury przekazywania osób pomiędzy państwa Członkowskimi Unii Europejskiej wynika, że składając to oświadczenie Szwecja nie wyraziła zgody, o której mowa w art. 27 ust. 1 tej decyzji, w związku z czym w sprawie nie ma zastosowania art. 607e § 1 pkt 1 k.p.k.

J. T. nie wyraził zgody na przekazanie przed wykonaniem europejskiego nakazu aresztowania i nie zrezygnował z ochrony wynikającej z art. 607e § 1 k.p.k. (art. 607e § 3 pkt 6 k.p.k.), a w sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek określonych w art. 2–5 k.p.k.

Do rozważenia pozostają jednak jeszcze dwie niewykorzystane możliwości otwarcia drogi do osądzenia J. T. za czyny będące przedmiotem rozpoznania w sprawie VII K [...]. Pierwszą otwiera art. 607e § 1 pkt 7 k.p.k., zgodnie z którym osoba ścigana, po jej przekazaniu, może złożyć przed sądem właściwym do rozpoznania sprawy oświadczenie o zrzeczeniu się korzystania z prawa określonego w § 1 w odniesieniu do czynów popełnionych przed przekazaniem. Druga możliwość wynika z art.

607e § 1 pkt 8 k.p.k., zgodnie z którym istnieje możliwość zwrócenia się do organu sądowego państwa wykonania nakazu z wnioskiem o wyrażenie zgody na ściganie osoby przekazanej uprzednio na podstawie europejskiego nakazu aresztowania za przestępstwa inne niż te, które stanowiły podstawę przekazania.

Ponieważ żadna z powyższych możliwości proceduralnych nie została w sprawie wykorzystana, wydanie wyroku skazującego w rozpoznawanej sprawie nastąpiło z rażącym naruszeniem art. 607e § 1 k.p.k. Jednocześnie jednak przedwczesne byłoby twierdzenie, że do skazania doszło wbrew istnieniu negatywnej przesłanki procesowej, co prowadziłoby do umorzenia postępowania w sprawie.

W tej sytuacji zaskarżony wyrok podlegał uchyleniu a sprawa przekazaniu do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O. Ponownie rozpoznając sprawę Sąd podejmie sekwencyjnie wskazane wyżej czynności zmierzające do wyłączenia ograniczenia wynikającego z art. 607e § 1 k.p.k. i dopiero wówczas, gdy nie przyniosą one zamierzonego rezultatu, będzie zmuszony do umorzenia postępowania w sprawie na podstawie art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w wyroku.